

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 17 Febr. 1882, kl. 5 e. m.

*Andra Kammarens Första Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 2,
med anledning af väckt förslag om skyldighet för ut-
vandrare att, för utfående af prestbetyg, förete bevis
derom att löpande årets krono- och kommunalutskylder
blifvit guldna.*

I en till Utskottet hänvisad motion (N:o 98) har Herr *Johan Jönsson* föreslagit, "att Riksdagen ville för sin del besluta, det hvarje mantals- och skattskrifven person, som ville utvandra till främmande land, måtte vara skyldig att, innan han eger utfå sitt prestbetyg, med bevis af ordföranden i kommunalnämnden i den socken å landet eller stadskassören i den stad, der han är boende, styrka, att löpande årets krono- och kommunalutskylder blifvit guldna."

Såsom skäl för detta förslag har motionären anfört *dels* statens och kommunens stora förluster, när ett betydligt antal personer — under sist förflutna året, enligt motionärens uppgift, omkring 30,000 — utvandra, utan att dessförinnan hafva erlagt krono- och kommunalutskylder, *dels* det besvär och den kostnad, som utfärdandet af betyg, att de utvandrade vistas på okänd ort, ådrager åtskillige vederbörande.

Utgående från den förutsättningen, att de af motionären begagnade ordalag, "att Riksdagen ville för sin del besluta" en föreskrift i nyss anförda syfte, i sjelfva verket icke afse något annat än en framställning, enligt 89 § Regeringsformen, rörande en af Kongl. Maj:ts

ekonomiska lagstiftningsmakt beroende åtgärd, får Utskottet med anledning af förslaget anföra följande:

Då det stora flertalet af våre utvandrare, som bekant, lemna landet före den tidpunkt, då deras krono- och kommunalutskylder "för det löpande året" varda fastställda, vill det synas som förslaget vore rent af overkställbart. Men äfven i motsatt fall skulle väl åtgärden ej leda till åsyftadt resultat. Om det af motionären föreslagna vilkoret för utlemnande af prestbetyg åt den, som vill utvandra, blefve påbudet, så skulle den utvandringsslystne ega tvenne andra utvägar att välja emellan: antingen att söka reda sig i det främmande landet utan något från hemlandet medfördt prestbetyg, eller ock att begära prestbetyg utan uppgift derom, att han "vill utvandra". Ty det lär ej kunna ifrågasättas att vägra utlemnande af det slags prestbetyg, som kallas frejdebetyg eller frejde- och arbetsbetyg, åt någon som sådant begär under uppgifvande af hvilket rimligt ändamål som helst. Och om än dessa betyg äro mindre fullständiga än ett flyttningsbevis, så torde de dock innehålla just det, som för utvandran efter ankomsten till hans nya hem torde vara viktigast, när han söker arbetsförtjenst.

Utskottet anser sig därför böra tillstyrka,

att motionen ej måtte af Kammaren bifallas.

Stockholm den 17 Februari 1882.

På Utskottets vägnar:

A. HEDIN.